Dosarul nr. 2a-2370/2023 Prima instanță, jud. Costiuc Ana
(2-19043801-02-2a-26062023)

DECIZIE

14 noiembrie 2023 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău
În componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Nelea Budăi
Judecătorii Ion Țurcan şi Iurie Cotruță
Grefier Diana Vascan

Examinînd în ședința de judecată cererea de apel declarată de avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul central, emisă la 14 noiembrie 2022, în cauza civilă nr.2-990/2018, intentată la acțiunea lui ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și la cererea reconvențională depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, după expunerea esenței cauzei de către judecătorul - raportor Iurie Cotruță, a

c o n s t a t a t :

La 01 octombrie 2018 cu o cerere de chemare în judecată s-a adresat ***** către ***** cu privire la partajarea averii comune în devălmășie.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 09 august 2017 a fost încheiata căsătoria între acesta și pîrîta *****. Din cadrul conviețuirii în comun au un copil minor, fiica ***** a.n. *****. La început în cadrul familiei au fost prezente relații familiale calde și amiabile, caracterizate prin respect reciproc și dragoste. Mai invocă reclamantul că în calitate de soț ți tată a muncit foarte mult, și și-a adus aportul și contribuțiile financiare la maxim în interesul doar al familiei, al pârâtei și fiicei *****.

Solicită reclamantul partajarea averii proprietate comună în devălmășie și anume a mijloacelor bănești acumulate în cadrul căsătoriei, inclusiv banii câștigați la nunta și depozitați la cont bancar pe numele pârâtei ***** în BC „Moldindconbank,, SA filiala Căușeni .

Mai invocă reclamantul că pe cale amiabilă a fost imposibil de a soluționa conflictual cu privire la partajarea verii.

Face referire reclamantul la normele de drept prevăzute de art. art. 19, 20, 25 Codul familiei.

Solicită reclamantul ***** partajarea averii proprietate comună în devălmășie și anume a mijloacelor bănești comune acumulate în timpul căsătoriei aflate la conturile bancare puse pe numele pîrîtei ***** în BC Moldindconbank SA, filiala Căușeni, și anume: 3000 de Euro, 2000 de Dolari SUA, 60.000 MDL, cu atribuirea în beneficiul lui ***** a ½ cotă-parte din averea proprietate comună în devălmășie.

La 04 februarie 2020 cu o cerere reconvențională s-a adresat ***** către ***** cu privire la partajul bunurilor proprietate comună în devălmășie prin care a solicitat a fi partajate autoturismul de marcă ***** la prețul de 2000 Euro, autoturismul de marcă ***** în valoare de 6500Euro, să fie încasat de la ***** costul inelului de cununie care a fost evaluat la prețul de 16 000 MDL, precum să de încaseze cheltuieli de judecată în valoare de 3000 MDL, precum și taxa achită în valoare de 150 MDL.

În motivarea acțiunii ultima a invocat că cerințele soțului în cererea inițială sunt absolut neîntemeiate. Menționează pîrîta-reclamantă ***** că cu adevărat în urma celebrării nunții au fost acumulate mijloace bănești care au fost depuse în cont la BC Moldinconbank SA după cum urmează 200 Dolari SUA, 5000 Euro și 60 000 MDL, însă sumele date au fost consumate la inițiativa soțului. La fel invocă ultima că fiind în căsătorie au procurat un automobil de marca ***** la suma de 13 000 Euro, la cerința soțului ***** a extras din cont 3000 Euro. Ulterior au fost extrași 2000 Euro pentru reparația automobilului care a fost înmatriculat cu numere italiene. Invocă ultima că soțul totdeauna ascundea de ea toate afacerile sale, cererea de divorț a fost examinată în lipsa ei fără a fi înștiințată, fiind de fapt cu soțul peste hotare, iar la momentul depunerii cererii de chemare în judecată copilul comun avea doar 4 luni. Invocă ***** că sumele de bani care au fosta cumulate la nuntă au fost epuizate în timpul căsătoriei. La fel este indicat în cererea reconvențională că ***** a luat inelul de cununie al Olesei Lungu care se pretinde a fi restituit.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul central, emisă la 14 noiembrie 2023, cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și cererea reconvențională depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, s-au admis.

S-au partajat mijloacele bănești în valoare de 3000 (trei mii) euro, 2000 (două mii) dolari SUA și 60000 (șaizeci mii) lei, atribuindu-i lui ***** și ***** a cîte ½ cotă-parte.

S-a încasat de la ***** în beneficiul ***** suma de 1500 (una mie cinci sute) euro, 1000 (una mie) dolari SUA și 30000 (treizeci mii) lei.

S-a partajat contravaloarea autoturismului BMV 730D în sumă de 13000 (treisprezece mii) euro și contravaloarea autoturismului ***** în sumă de 4000

(patru mii) euro, atribuindu-i lui ***** și ***** a cîte ½ cotă-parte.

S-a încasat de la ***** în beneficiul lui ***** mijloace bănești în sumă de 8500 (opt mii cinci sute) euro.

S-a obligat ***** să restituie lui ***** verigheta de cununie sau contravaloarea acesteia în sumă de 8000 (opt mii) lei.

S-a încasat de la ***** în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 5389,54 lei (cinci mii trei sute optzeci și nouă lei și 54 bani).

S-a încasat de la ***** în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7204,54 lei (șapte mii două sute patru lei și 54 bani).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii reconvenționale, la 18 noiembrie 2022, în termenul legal, avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui ***** a declarat apel, însă fără a indica circumstanțele de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul și fără a anexa dovada de achitare a taxei de stat (f.d.201).

La fel, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 noiembrie 2022 apel a declarat și *****, însă fără a indica circumstanțele de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul și fără a anexa dovada de achitare a taxei de stat.

Concomitent, a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, în conformitate cu art.85 alin.(4) CPC indicând că la moment nu activează, se află în concediu de maternitate, întreține singură copilul (f.d.204).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2023 s-a respins cererea apelantului ***** privind scutirea de la plata taxei de stat pentru declararea apelului.

Nu s-a dat curs cererii de apel depusă de avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui ***** și cererii de apel declarat de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul central, emisă la 14 noiembrie 2023, în cauza civilă nr.2-990/2018, intentată la acțiunea lui ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și la cererea reconvențională depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie.

S-a oferit apelanților ***** și ***** un termen rezonabil de 15 zile din data recepționării prezentei încheieri, pentru a depune, prin intermediul biroului de audiență al Curții de Apel Chișinău, cererea de apel motivată pe suport de hîrtie și bonul de plată a taxei de stat, pentru apelantul ***** în cuantum de 4004 (patru mii patru) lei, iar pentru apelantul ***** în cuantum de 1350 (una mie trei sute cincizeci) lei.

La 02 august 2023, avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui ***** a depus cerere de apel motivată, în care a indicat motivele de fapt și de drept din acțiune, suplimentar a indicat că Instanța de apel urmează să rețină că, mijlocul de transport de model BMW ***** cu n/î *****, a fost procurat la data de 07.06.2018 la prețul

de 6800 euro. Deși acest mijloc de transport a fost procurat în timpul căsătoriei, acesta din urmă a fost procurat din banii personali a lui *****, tot odată fiind achiziționat în leasing, fapt constata și de către instanța de judecată și susținut de către pârâta/ reclamanta ***** în cadrul ședințelor de judecată. Iar suma integrală pentru acest mijloc de transport a fost achitată exclusiv de către ***** inclusiv și după desfacerea căsătoriei din banii personali. Faptul dat se constată prin: Propunerea de achiziție din data de 07.06.2018 dintre ***** și SRL Elsehwere cu sediul str. Larga32/8/3 or. Vicenza, Italia , în baza căruia ***** a procurat mijlocul de transport de model BMW ***** n/î ***** , finanțarea procurării acestui mijloc de transport fiind prin intermediul societăți de leasing. Planul de amortizare nr. 1094376301 eliberat de către Deutsche Bank Easy la data de 13.12.2020 pentru a fi prezentat în instanța de judecată, potrivit acestui plan de amortizare se constată că ***** urmează să achite timp de 42 luni, rata lunară în mărime de 222,50 euro din data de 19.12.2018 până la data de 19.05.2022.

Referitor la mijlocul de transport de model ***** instanța de apel urmează să rețină că acest mijloc de transport a fost procurat înainte de căsătorie de la o persoană juridică, însă din motiv că era instituită măsura de asigurare sub formă de sechestru pe acest mijloc de transport înmatricularea acestuia a fost posibilă doar ulterior ridicării măsurii de asigurare sechestru.

Subsidiar, mijlocul de transport de model ***** cu n/î GXU 530 a fost înstrăinat la data de 25.08.2018, în timpul căsătoriei, iar banii au fost cheltuiți de către ambii soți, din care considerente acest mijloc de transport nu poate fi supus partajării deoarece soții nu mai dețin acest bun în natură. Faptul dat fiind constatat prin Adeverința eliberată de Agenția Servcii Publice cercetată și examinată în cadrul cercetării judecătorești.

Referitor la prețul mijloacelor de transport, nu este clar cum și în baza căror probe instanța de judecată a ajuns la concluzia că, prețul mijlocului de transport de model BMW ***** cu n/î ***** și care urmează a fi supus partajării constitui suma de 13000 euro, în situația în care instanței de judecată i-a fost prezenta și cercetat în cadrul ședinței de judecată propunerea de achiziție din data de 07.06.2018 dintre ***** și SRL Elsehwere cu sediul str. Larga 32/8/3 or. Vicenza, Italia, în baza căruia ***** a procurat mijlocul de transport de model BMW ***** n/î ***** la prețul de 6800 euro. Tot odată urmează de reținut faptul că un mijloc de transport de acest model, același an de fabricare și aceiași stare tehnică, amortizare și care nu este înregistrat în R. Moldova, pentru care nu au fost achitate taxele vamale de import nu poate valora suma de 13000 euro, stabilită de către instanța de judecată, or în acest sens nu a fost prezentate careva probe, situația similară este și în raport cu prețul stabilit de către instanța de judecată pentru automobilul de model ***** cu n/î GXU 530 în sumă de 4000 euro. Or, potrivit Articolul 118 alin. (1) CPC Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe

care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, astfel se constată nemotivarea hotărârii judecătorești sun acest aspect.

Referitor la obligarea lui ***** să restituie lui ***** verigheta de cununie sau contravaloarea acesteia în sumă de 8000 (opt mii) lei.

Potrivit materialelor anexate și cercetate de către instanța de judecată și în special Copia bonului nr. 17 eliberat de salonul de giuvaerie „Cviors" se constată că ***** a dat comanda și a procurat 2 verighete cu diametrul de 18,8 și respectiv 22 și 10 mm lățime la data de 02.06.2017, respectiv se constată că aceste bijuterii au fost procurate de către ***** înainte de căsătorie din 09.08.2017, respectiv constitui proprietate acestuia.

Mai mult ca atât ***** în tipul căsătoriei nu a folosit și nu a purtat verighetă astfel că potrivit art. 573 alin. (2) Cod civil, bunurile de folosință individuală (îmbrăcăminte, încălțăminte și altele asemenea), cu excepția bijuteriilor și a altor obiecte de lux, sînt bunuri personale ale soțului care le folosește, chiar dacă sînt dobîndite în timpul căsătoriei din contul mijloacelor comune ale soților. Verigheta care constitui o bijuterie din aur nu poate fi catalogată ca fiind bun personal al reclamantei/pârâtă *****, aceasta fiind un bun personal a lui ***** procurat din banii personali înainte de căsătorie, din care considerente instanța de judecată nu putea să-1 oblige pe ***** săi restituie lui ***** verigheta sau contra valoarea acesteia, astfel fiind-ui încălcat lui ***** dreptul de proprietate garantat prin art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Subsecvent nu este clar cum instanța de judecată a stabilit care este prețul acestei verighete, or certificatul la care face trimitere instanța de judecată nu poate fi pus la baza acestei soliții dat fiind faptul că, în primul rând acesta indică la prețul unui gram de aur la data de 04.02.2020, și doi la acest certificat nu a fost prezentat extrasul care ar confirma existența agentului economic și genul de activitate a acestuia or simpla indicare în conținutul certificatului precum că SRL Luciu - Luciana deține licență și are activitatea cu metale prețioase nu confirmă existența acestui agent economic și că informația cu privire la prețul unui gram de aur este una veridică.

Solicită admiterea apelului; Casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Căușeni sediul Central nr. 2-900/2018 din 14.11.2022, în partea ce ține de admiterea acțiunii reconvenționale depuse de ***** către ***** prin care s-a dispus partajarea contravalorii autoturismului de model BMV ***** în sumă de 13000 (treisprezece mii) euro și contravaloarea autoturismului ***** în sumă de 4000 (patru mii) euro, atribuindu-i lui ***** și ***** a cîte ½ cotă-parte, încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** mijloace bănești în sumă de 8500 (opt mii cinci sute) euro, obligarea lui ***** să restituie lui ***** verigheta de cununie sau contravaloarea acesteia în sumă de 8000 (opt mii) lei, ca fiind una total neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2023 s-a restituit cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul central, emisă la 14 noiembrie 2023, în cauza civilă nr.2- 990/2018, intentată la acțiunea lui ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și la cererea reconvențională depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, din motivul că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului avocatul Caragia Elisaveta a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul central, emisă la 14 noiembrie 2022, în partea ce ține de admiterea cererii reconvenționale și menținerea în partea ce ține de admiterea cererii inițiale.

În ședința judiciară a instanței de apel, apelantul ***** și intimata *****, fiind legal citați, nu s-au prezentat, în legătură cu ce, în conformitate cu art. 379 alin. (2) CPC, coroborat cu art. 102 alin. (4^1),CPC, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces neprezenți.

Audiind partea prezentă la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, analizând concluziile expuse în hotărârea supusă apelului în coroborare cu argumentele expuse în cererea de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău concluzionează apelul depus de avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui ***** este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art.373 alin. (1), (2) și (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Colegiul civil reține că sarcina instanței de apel derivă din dispozițiile art.373 alin.(1), (2) și (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit. a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în

ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu prevederile art. 238-241 CPC, constată că, dispozițiile procedurale sus-arătate au fost respectate în tot, astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Înaintând acțiune inițială împotriva lui *****, în baza circumstanțelor expuse, ***** a solicitat partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie

Pe parcursul examinării cauzei, ***** a depus cerere reconvențională, împotriva lui ***** prin care a solicitat partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Judecătoria Căușeni, sediul central, prin hotărârea emisă la 14 noiembrie 2022 s-a dispus admiterea cererii de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și cererea reconvențională depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, s-au admis.

S-au partajat mijloacele bănești în valoare de 3000,0 (trei mii) euro, 2000,0 (două mii) dolari SUA și 60000 (șaizeci mii) lei, atribuindu-i lui ***** și ***** a cîte ½ cotă-parte.

S-a încasat de la ***** în beneficiul ***** suma de 1500 (una mie cinci sute) euro, 1000 (una mie) dolari SUA și 30000 (treizeci mii) lei.

S-a partajat contravaloarea autoturismului BMV 730D în sumă de 13000 (treisprezece mii) euro și contravaloarea autoturismului ***** în sumă de 4000 (patru mii) euro, atribuindu-i lui ***** și ***** a cîte ½ cotă-parte.

S-a încasat de la ***** în beneficiul lui ***** mijloace bănești în sumă de 8500 (opt mii cinci sute) euro.

S-a obligat ***** să restituie lui ***** verigheta de cununie sau contravaloarea acesteia în sumă de 8000 (opt mii) lei.

S-a încasat de la ***** în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 5389,54 lei (cinci mii trei sute optzeci și nouă lei și 54 bani).

S-a încasat de la ***** în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7204,54 lei (șapte mii două sute patru lei și 54 bani).

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma motivelor invocate în apel și a materialelor cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este legală și întemeiată.

Conform art. 19 alin. (1) Codul familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei sânt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie.

Potrivit art.25 Codul familiei, împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor poate fi făcută atât în timpul căsătoriei, cât şi după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soţi. În caz de neînțelegere, determinarea cotei-părţi a fiecărui soţ în proprietatea în devălmășie, precum şi împărțirea acesteia în natură, se face pe cale judecătorească. La împărțirea proprietății în devălmășie, instanța judecătorească, la cererea soților, stabilește bunurile ce urmează să fie transmise fiecăruia dintre ei. Dacă unuia dintre soți îi sânt transmise bunuri care depășesc cota ce-i revine, celuilalt soț i se poate stabili o compensație bănească sau de altă natură.

Conform art. 26 alin. (1), (2) Codul familiei, la împărțirea proprietății în devălmășie a soților şi determinarea cotelor-părţi din aceasta, părțile soților sânt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel. Instanța judecătorească este în drept să diferențieze cotele-părți în proprietatea în devălmășie a soților, ținând cont de interesele unuia dintre soți și/sau de interesele copiilor minori.

Conform art.370 Codul civil (în redacția în vigoare până la 01.03.2019), împărţirea bunului proprietate comună în devălmăşie între coproprietarii devălmaşi se va face proporţional aportului fiecăruia la dobîndirea bunului. Pînă la proba contrară, aportul coproprietarilor devălmaşi este prezumat a fi egal.

Conform articolul 371 alin. (2) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01.03.2019), orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie până la proba contrară.

Conform prevederilor art. 373 Codul civil (în redacția în vigoare până la 01.03.2019) (1) În cazul împărţirii bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor, părţile lor se consideră egale. (2) Bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor pot fi împărţite atît la divorţ, cît şi în timpul căsătoriei. Împărţirea bunurilor comune în timpul căsătoriei nu afectează regimul juridic al bunurilor care vor fi dobîndite în viitor.

Subsecvent, potrivit art. 20 alin. (1), (3) şi (5) Cod familie, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației. Sânt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobîndite în timpul căsătoriei, chiar dacă sînt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi. Sânt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei până în ziua încetării acesteia. Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de

desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soţii au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

Potrivit suportului probator, Colegiul reține că ***** și ***** s-au aflat în căsătorie începând cu 09 august 2017. Din viața conjugală s-a născut fiica *****. La 01 aprilie 2019 prin Hotarîrea judecătoriei Căușeni, sediul central a fost desfăcută căsătoria dintre ***** și *****, hotarîrea care a devenit definitivă și irevocabilă la 01 mai 2019.

În timpul căsătoriei ***** și ***** au acumulat în proprietate mijloace bănești după cum urmează: 2000 dolari, 68 000 MDL și 5000 Euro. Fapt confirmat de către ***** și *****, precum și de către instituția financiară BC Moldinconbank SA. Pe lângă mijloacele bănești acumulate în cadrul căsniciei a fost procurat și un automobil de marcă BMW ***** cu numere de înmatriculare *****, deși acest automobil a fost înmatriculat în Italia, atât reclamantul ***** a confirmat că l-a procurat în leasing în timpul căsniciei, fapt confirmat și de către *****. Prin scrisoarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/7-4-1333 din 09 martie 2022 se confirmă că *****, născut la ***** potrivit extrasului informațional integral al Poliției de Frontieră ultimul a intrat pe teritoriul Republicii Moldova cu automobilul de marcă ***** la 07 august 2018, ulterior urmând mai multe intrări și ieșiri cu același automobil.

Potrivit adeverinței eliberate de către Agenția Servicii Publice după ***** Valeriu născut la ***** au fost înmatriculat mijlocul de transport Mercedes 410 , anul fabricării 1992, la 25 august 2018, după înregistrarea căsătoriei. Respectiv acest bun până la proba contrarie este considerat unul proprietate comună în devălmășie.

Instanța de apel analizând situația de fapt din speța dată, în raport cu probele atașate la dosar, precizează că concluzia instanței de fond despre necesitatea admiterii cererii de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și cererii reconvenționale depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie este justă, având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 130 CPC. Hotărârea judecătorească emisă de instanța de fond a fost adoptată cu respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a normelor de drept material.

Conform suportului probatoriu se atestă că obiectul partajului constituie următoarele bunuri: mijloace bănești după cum urmează: 2000 dolari, 68 000 MDL și 5000 Euro, automobil de marcă BMW ***** cu numere de înmatriculare *****, mijlocul de transport Mercedes 410 , anul fabricării 1992.

Având în vedere că în cererea de apel se contestă doar partajul automobilului de marcă BMW ***** cu numere de înmatriculare ***** și mijlocului de transport

Mercedes 410, anul fabricării 1992 și a verighetei de căsătorie, instanța de apel se va expune doar în această parte.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, Colegiul consideră că prima instanță, just a concluzionat că automobil de marcă BMW ***** cu numere de înmatriculare *****, urmează a fi partajată contravaloarea autoturismului BMV 730D în sumă de 13000 (treisprezece mii) euro și contravaloarea autoturismului ***** în sumă de 4000 (patru mii) euro, atribuindu-i lui ***** și ***** a cîte ½ cotă-parte, respectiv întemeiat s-a încasat de la ***** în beneficiul lui ***** mijloace bănești în sumă de 8500 (opt mii cinci sute) euro.

Colegiul va aprecia critic planul de amortizare a finanțării către Deutsche Bank prezentat de către *****, care ar face dovada că autovehiculul a fost procurat în leasing, deoarece acest act datează cu 13 februarie 2020, iar potrivit informației enunțate anterior cu privire la intrările în țară ale lui ***** anume cu acest automobil, se atestă că ultimul a intrat în țară cu mașina de marcă BMW ***** la 07.08.2018. La fel potrivit actului anexat nu poate fi remarcat pentru care cauzei și motive ar fi fost creditat *****, prima rată urmând a fi restituită la 19 decembrie 2018, mai bine de 4 luni de la data intrării cu automobilul în Republica Moldova. Prin urmare din actul prezentat nu denotă faptul că ***** ar fi fost finanțat anume pentru procurarea automobilului enunțat. Totodată se reține că acest presupus credit la fel a fost contractat la 19 decembrie 2018 în timpul căsătoriei lui ***** cu *****.

Cu referire la automobilul de marcă ***** instanța de judecată menționează următoarele. Potrivit adeverinței eliberate de către Agenția Servicii Publice după ***** Valeriu născut la ***** au fost înmatriculat mijlocul de transport Mercedes 410, anul fabricării 1992, la 29 august 2017, după înregistrarea căsătoriei. Respectiv acest bun până la proba contrarie este considerat unul proprietate comună în devălmășie

Colegiul apreciază ca fiind întemeiat raționamentul primei instanțe privind respingerea alegațiile reclamantului cu privire la faptul că bunul mobil automobilul de model Mercedes 410, anul fabricării 1992, nu poate constitui obiectul partajului, pe motiv că a fost vândut la data de 25.08.2018, adică până la desfacerea căsătoriei.

Potrivit informației publicate pe portalul instanțelor de judecată se atestă că acțiunea de desfacere a căsătoriei înaintată de către ***** a fost depusă la data de *****. Astfel se atestă faptul că reclamantul ***** a acționat cu rea credință, fiind vădit îndreptate acțiunile acestuia în vederea diminuării masei bunurilor supuse partajării soților, înstrăinând la scurt timp, după înaintarea acțiunii de divorț, acest automobil pentru a nu-l supune partajării.

Cu referire la dezacordul apelantului ***** privind restituirea verighetei de

cununie sau încasarea contravalorii în sumă de 8000 lei, Colegiul reține următoarele:

Potrivit art. 22 al Codului familiei bunurile care au aparţinut fiecăruia dintre soţi până la încheierea căsătoriei şi bunurile primite în dar, obţinute prin moştenire sau în baza altor convenţii gratuite de către unul dintre soţi în timpul căsătoriei, sînt proprietate personală a fiecăruia dintre soţi. La fel se consideră bunuri personale lucrurile de uz personal (îmbrăcămintea, încălţămintea şi alte obiecte), cu excepţia bijuteriilor de preţ şi altor obiecte de lux, sînt proprietate personală a soţului care le foloseşte, indiferent de timpul şi modul de dobîndire.

Colegiul consideră că instanța de fond întemeiat a calificat verigheta ca bun de uz personal, deoarece aceasta este un bun de uz personal al fiecărui soț, fiind un simbol al uniunii contractate prin căsătoria a două persoane. Prin urmare verighetele sunt considerate ca bunuri personale ale soților, respectiv instanța de fond întemeiat a admis pretenția Olesei Lungu cu privire la restituirea verighetei sau a echivalentului acesteia în mijloace bănești.

Distinct de cele relatate, instanța de apel reține că este întemeiată și urmează a fi menținută soluția primei instanțe, iar apelul urmează a fi respins, deoarece criticile aduse de apelant, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere al apelantului, nu pot duce la admiterea apelului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.385 CPC, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată. Acest fapt denotă caracterul declarativ al apelului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului apelantului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a apelului.

În aceste circumstanțe, instanțele de judecată investite cu examinarea litigiului deferit judecății nu pot găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părți.

Mai mult decât atât, prima instanță, la adoptarea raționamentului final s-a expus asupra tuturor probelor din dosar, a furnizat răspuns la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

Cu referire la cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel notează următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1),(2) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții

care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui.

Astfel, pornind de la prevederile normelor procedurale menționate mai sus, Colegiul reține că prima instanță întemeiat a dispus încasarea din contul lui ***** în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 5389,54 (cinci mii trei sute optzeci și nouă lei și 54 bani) lei, iar din contul Olesei Lungu în beneficiul statului ,taxa de stat în sumă de 7204,54 (șapte mii două sute patru lei și 54 bani) lei.

Prin urmare, din perspectiva celor expuse, este de observat că hotărârea primei instanțe se circumscrie exigenților art. 239 -241 CPC, în condițiile în care sunt analizate raporturile juridice dintre părți prin prisma susținerilor, apărărilor și probelor din dosar.

Față de cele ce preced și având în vedere că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către apelant sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În temeiul celor expuse, în conformitate cu prevederile art.385,389-390 din CPC, Colegiul civil

D e c i d e:

Se respinge cererea de apel depusă de avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul central, emisă la 14 noiembrie 2022, în cauza civilă nr.2-990/2018, intentată la acțiunea lui ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și la cererea reconvențională depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni din data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului, judecătorul Nelea Budăi

Judecătorii Ion Țurcan

Iurie Cotruță